

РЕШЕНИЕ

№ 7582

гр. София, 04.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 04.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **6051** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 124, ал. 1 Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на С. Л. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], чрез адв. И. срещу заповед № РД 01-555/14.05.2013 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон. Твърди се, че в заповедта не е посочена дата на извършване на нарушението. Изложени са доводи, че децата са настанени на територията на друга дирекция, поради което дейността по техните случаи не би могла да се контролира от оспорващата, както и че дисциплинарната ѝ отговорност е ангажирана за неизпълнение на задължения по длъжностната характеристика, която ѝ била връчена през м. 02.2013 г.

Ответната страна – изпълнителен директор на Агенцията за социално подпомагане, чрез процесуалния си представител адв. К., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от доказателствата по делото, към датата на издаване на оспорената заповед

жалбоподателката С. Л. Д. заема длъжността директор на дирекция „Социално подпомагане” Т. към АСП.

С докладна записка вх. № 807-67/29.03.2013 г. директорът на дирекция „Закрила на детето” е информирал изпълнителния директор на АСП, че при извършена проверка от Инспектората на АСП е установено, че в Д. Т. има настанени 9 деца, от които 2 не са вписани в Регистъра на деца за пълно осиновяване, в ДДЛРГ – О. има 9 деца, от които 6 не са вписани в регистъра и в ДДЛРГ – П. има 42 деца, от които 21 не са вписани в регистъра. Посочено е, че при проверката се констатирани пропуски в работата по случаите на деца, невписани в Регистъра на деца за пълно осиновяване. С докладната записка е предложено на С. Д. – директор на ДСП Т. да се наложи дисциплинарно наказание „забележка” за неупражнен контрол върху работата на служителите в ОЗД по управление на случаи на реинтеграция на деца, неупражнен контрол във връзка с неспазване на сроковете, регламентирани в нормативната уредба и лошо взаимодействие с доставчиците на социални услуги.

Приложен е доклад без рег. номер и дата (л. 20 от делото) относно извършена проверка в отдели Закрила на детето към ДСП Т., О. и П.. В доклада е посочено, че при проверка на досиетата на децата Ю. и Г., водени от ОЗД към ДСП О. и настанени в Дом за деца лишени от родителска грижа [населено място], било установено, че с децата се работи в посока реинтеграция, считано от м. май 2010 г. Посочено е, че от момента на настаняване на децата майката периодично подава заявления за реинтеграцията им, но становищата на ОЗД – Т. са негативни. Въз основа на писмена информация от служител на ОЗД – О. е отразено, че ако поредното становище за майката е отрицателно децата ще бъдат вписани в регистъра на деца за пълно осиновяване.

От приложената по делото разписка (л. 14), неоспорена от жалбоподателката, се установява, че е била изслушана на 18.04.2013 г. на основание чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. От лицето са представени писмени обяснения вх. № 242-1387/18.04.2013 г. по описа на АСП.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената в настоящото производство заповед № РД 01-555/14.05.2013 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, с която на С. Л. Д. е наложено дисциплинарно наказание „забележка” за нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 2 от ЗДСл. Административният орган е приел, че служителката е допуснала забава на изпълнението на служебните си задължения, като не е изпълнила точно и добросъвестно възложената ѝ работа и преките ѝ задължения, вменени ѝ съгласно раздел IV, т. 4.2. и раздел V, т.5.2., т.5.12 и т. 5.14 от длъжностната характеристика за заеманата длъжност. Като се е позовал на докладна записка вх. № 807-67/29.03.2013 г. и доклад от извършена проверка от Инспектората на АСП дисциплинарно-наказващия орган е приел за установено следното: 1. С. Д. не е осъществила координираща дейност и контрол, в периода 20.08.12 г. – 20.02.13 г., по отношение на случаите на децата Ю. и Г. С., настанени в Дом за деца лишени от родителска грижа [населено място], във връзка с наличието на законовите предпоставки по чл. 19, ал. 5 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на мерки за предотвратяване изоставянето на деца и настаняването им в институции, както и за тяхната реинтеграция (Наредбата); 2. Служителката не е проконтролирала, в периода 20.08.12 г. – 20.02.13 г., отдел Закрила на детето при ДСП Т. във връзка със

законосъобразното управление на случаите на децата Ю. и Г. С., предвид изтичането на нормативно регламентирания срок за осъществяване на мерки за реинтеграция по чл. 3, ал. 3 от Наредбата, както и по отношение на спазването на сроковете по вписване на деца в Регистъра за пълното осиновяване.

По делото са приети доказателствата, представени с дисциплинарната преписка по издаването на оспорената заповед, в т.ч. заверено копие от досиетата на децата Ю. и Г. С..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена до Административен съд София – град в рамките на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – изпълнителния директор на АСП.

В изпълнение на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл на служителката е осигурена възможност и същата е дала писмени обяснения вх. № 242-1387/18.04.2013 г. по описа на АСП и е била изслушана от дисциплинарно-наказващия орган, видно от приложената по делото разписка.

Заповедта е издадена и при спазване на установените в чл. 94, ал. 1 от ЗДСл срокове, което не е спорно между страните.

Оспорената заповед не съдържа всички задължителни реквизити по чл. 97, ал. 1 от ЗДСл – не е посочена датата на извършване на нарушенията и обстоятелствата, при които са осъществени. В акта се съдържа единствено общо и формално описание на нарушенията, което не позволява да се установят относимите към случая факти. Ответният административен орган е приел, че нарушенията са извършени в един продължителен период от шест месеца, като не е посочил нито конкретни дати на извършените нарушения от служителката, нито дати, на които е следвало да бъдат извършени определени действия от служителите, които жалбоподателката е следвало да контролира.

Със заповедта е прието, че служителката е извършила две нарушения на служебните задължения. Първото нарушение, по т. 1 от заповедта, е описано изключително общо и неясно. Посочено е, че Д. не е осъществила координираща дейност и контрол относно децата Ю. и Г. във връзка с наличието на законовите предпоставки по чл. 19, ал. 5 от Наредбата. На практика, липсва словесно описание на нарушението – каква координираща и контролна дейност е следвала да извърши служителката, кои служители и дейности не е координирала и контролирала. Липсва описание на дейността, която е следвало да бъде контролирана и не е посочено какви са последиците от това нарушение. Второто нарушение, по т. 2 от заповедта, е също формално и неясно описано. Не е посочено какви действия е следвало да бъдат извършени за „законосъобразното управление на случаите на децата”, чие задължение са били тези дейности, в какъв срок и на кои дати е трябвало да бъдат изпълнени и т.н. Не е посочено какъв е срокът за вписване на тези деца в Регистъра за пълно

осиновяване, изтекъл ли е този срок и по какви причини. Описание на така посочените обстоятелства не се съдържат и в приложените по делото документи, които са част от дисциплинарната преписка. В доклада, отразяващ резултата от проверката на Инспектората на АСП, единствено е посочено, че с двете деца се работи в посока реинтеграция, считано от м. май 2010 г., от настаняването им в ДДЛРГ майката периодично подава заявления за реинтеграцията им, но становищата на ОЗД – Т. са негативни. Както в този документ, така и в докладна записка вх. № 807-67/29.03.2013 г., не се съдържа описание на действията, които е следвало да бъдат извършени от служителите на ДСП – Т., които Д. съобразно т.5.2., т.5.12 и т. 5.14 от длъжностната характеристика е била задължена да контролира и координира, но не е. Липсата на описание на конкретните обстоятелства, при които е извършено нарушението и на относимите за случая факти, затруднява защитата на служителя срещу засягащия правата му административен акт, както и прави невъзможен съдебният контрол за законосъобразност на наложеното дисциплинарно наказание. Наказаният служител следва да знае в какво конкретно се състои твърдяното нарушение, при какви обстоятелства и с кои свои действия е извършено то, за да организира адекватно своята защита срещу заповедта. Същевременно, при липсата на посочените реквизити и мотиви на административния орган до голяма степен се препятства осъществяването на съдебния контрол за материална законосъобразност на наложеното дисциплинарно наказание. В тази връзка следва да се посочи, че от посоченото в доклада за извършена проверка от инспектората на АСП, се установява, че децата Ю. и Г. през процесния период 20.08.12 г. – 20.02.13 г. са били настанени в Дом за деца лишени от родителска грижа [населено място] и случаите им са водени от ОДЗ при ДСП О.. При тези данни възниква въпросът дали служителите от дирекция СП – Т. са били компетентни да работят и да извършват действия по случаите на двете деца и съответно да бъдат контролирани от жалбоподателката, в качеството ѝ на директора на ДСП Т.. При липсата на подробно и конкретно описание на случаите на двете деца в заповедта и в останалите документи, обаче за съда е невъзможно да извърши преценка доколко е било налице задължение за жалбоподателката да контролира действия по случаи на деца, които според наличните данни по делото са били водени от друга териториална структура на АСП – ДСП [населено място].

Следва да се посочи, че от представените по делото доказателства се установява, че дисциплинарното производство е проведено изключително формално и не е довело до изясняване на обективната истина. Констатираните от съда съществени процесуални нарушения обосновават извод за незаконосъобразно ангажиране на дисциплинарната отговорност. На следващо място обаче формалният подход и липсата на установени в хода на дисциплинарното производство конкретни факти препятства констатирането и доказването на извършени от служители на АСП нарушения, което пряко рефлектира по отрицателен начин върху защитата на правата на децата.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на административно-производствените правила, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноси в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 22.05.2013 г.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-

град, I отделение, 3-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № РД 01-555/14.05.2013 г. на изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане, по жалбата на С. Л. Д., ЕГН [ЕГН].

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане да изплати от бюджета си на жалбоподателката С. Л. Д., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: